

WORLD POLITICS

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-120-6-13>

КІБЕРПРОСТІР ЯК СУЧАСНА ПЛАТФОРМА ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТІВ

Завгородня Ю. В.

кандидат політичних наук,

доцент кафедри політичних теорій

Національний університет «Одеська юридична академія»

м. Одеса, Україна

Політичні процеси у сучасному світі змінюються та виходять за межі окремих країн чи територіальних меж. Глобалізаційні процеси нівелюють ієрархічну систему та жорсткі методи управління, формують різні суспільно-політичні погляди в межах груп інтересів у різних країнах між різними жителями планети Земля, що ускладнює створення механізмів чіткого контролю над політично активними групами. Така політична ситуація виникає у зв'язку з формуванням всесвітнього інформаційного простору за допомогою Інтернету з вільним доступом до ресурсів та медійних платформ.

Враховуючи актуальність дослідження впливу інформаційного простору на свідомість суспільства, формується сучасна форма розвитку та протікання політичних конфліктів, які є рушієм політичних трансформацій та модернізації суспільного укладу взаємовідносин. Публічність політичних процесів проявляється в активній боротьбі між різними політичними лідерами за допомогою мас-медіа. Сучасні політичні діячі створюють офіційні сторінки в Інтернет ресурсах, часто самостійно, або через особистих представників, виступають на різних телеканалах, он-лайн каналах в мережі Інтернет, які стали публічними майданчиками для впливу на свідомість громадян та прояв особистісного відношення до інших суб'єктів політики.

Тому, для аналізу політичних конфліктів та визначення потреби впливу на його розвиток, варто враховувати межі його розповсюдження та залучення до вирішення суспільно значимих питань активні групи населення.

Політичний конфлікт, який виникає у кіберпросторі, є новою формацією політичного протистояння, з комплексом дій до

позитивного вирішення питання для окремих зацікавлених політичних груп, з старими механізмами впливу в поєднанні з сучасними методами інформаційних атак.

В науковому обігу часто вживаються такі поняття як «кіберпростір» та «кібербезпека», які мають спільні та відмінні ознаки та потребують аналізу в межах конфліктної активності суб'єктів політики.

Політичний конфлікт у своєму розвитку проходить певні етапи свого розвитку, сторони своїми діями впливають на розвиток та добробут суспільства. В інформаційних технологіях та системах суспільство не досягло значного розвитку, інколи в звичайних політичних конфліктах пересічному громадянину важко розібратись та дати об'єктивну оцінку конфліктним процесам, а сфера кіберпростору створює фантомне уявлення про відсутність будь-якого впливу на пересічних мешканців суспільства. Однак вагомість конфліктної активності в кіберпросторі між впливовими політичними акторами є глобально небезпечна та катастрофічно орієнтована.

Наукове бачення поняття «кіберпростір» формується серед таких підходів, як:

«середовище існування, що виникло в результаті взаємодії людей, програмного забезпечення (ПЗ) і послуг в Інтернеті за допомогою технологічних пристроїв і мереж, під'єднаних до них, якого не існує в будь-якій фізичній формі;

сфера, що характеризується можливістю використання електронних та електромагнітних засобів для запам'ятовування, модифікації та обміну даними через системи, що функціонують в мережі Інтернет, та пов'язану з ними фізичну інфраструктуру;

всі форми мережної та цифрової активності, що включають у себе контент і дії по їхній обробці;

інформаційна інфраструктура, доступна через Інтернет;

комунікаційне середовище, що утворюється системою зв'язків між об'єктами кіберінфраструктури, серед яких слід виділити електронні обчислювальні машини, комп'ютерні мережі, ПЗ, інформаційні ресурси»[1;с.77].

Тому, враховуючи наукові характеристики кіберпростору, варто відзначити, що це кіберінформаційне середовище, яке складається з інформаційної інфраструктури та сукупності взаємозв'язків між цими об'єктами. Інформаційна інфраструктура у сучасному сприйнятті це усі ті об'єкти з яких ми отримуємо інформацію про суспільно-політичні події такі як: гаджети, комп'ютери, комп'ютерні мережі, інтернет відомості тощо. Тобто це пристрої та програмно-технологічні складові.

Основне завдання приставки кібер- засвідчує дотичність усіх інформаційних баз до наукового аналізу, їх обґрунтованість на суспільну ефективність та необхідність, а також вивчення особливостей збереження такої інформації, авторизацію інформації з метою захисту авторських прав та можливості захисту честі і гідності та ділової репутації у разі її підриву в рамках інформаційних мереж, формування нового механізму взаємодії кіберкультури.

Політичні конфлікти виникають в межах кіберінформаційного середовища, та ознака публічності та відкритості досить активно обговорюється та коментується різними індивідами. З одного боку багато активних користувачів в мережі Інтернет на різних сайтах не такі активні в реальному політичному житті та прийнятті політичних рішень. Найпершим прикладом цього є виборчий процес, який піддається обговоренню на різних сайтах, на сторінках окремих політиків, однак значна частина потенційних виборців не приходять на виборчі дільниці для підтвердження власної політичної позиції.

З іншої точки зору політичні конфлікти в кіберпросторі є небезпечними, наслідки яких є кібератаки та хакерські дії направлені на підрив державних інтересів та політичної системи в цілому. Тому, поряд з кіберпростором завжди варто говорити про кібербезпеку, як невід'ємний елемент у формуванні інформаційної політики сучасної країни.

На думку Ткаченко О. та Ткаченко К. під кібербезпекою варто розуміти стан захищеності кіберпростору держави від ризику можливого кібервпливу, які порушують стабільний чи сталий розвиток, виявлення своєчасно загроз, запобігання та ефективна нейтралізація кіберзлочинів, які формують загрозу реальним особистим, корпоративним, національним інтересам[1;с. 78].

Якщо дії окремих суб'єктів політики підпадають під ознаки кібератаки чи кіберзлочину в рамках політичного протистояння вони підпадають під механізм дій направлених на кібербезпеку інформаційної системи. А тому, якщо рівень кібербезпеки держави низький, то відповідно політичне протистояння в кіберпросторі стає неконтрольоване, а механізми існуючого впливу на політичні конфлікти не ефективні. В такому випадку політичний конфлікт може розвиватись до глобальних світових масштабів та впливати на політичні процеси у світовому просторі, впливати на показники біржових торгів та рівень розвитку економіки в окремих країнах світу.

Враховуючи актуалізацію питання на наддержавному рівні для кожної окремої країни світу виникає потреба у формуванні національних основ щодо захисту інформаційного середовища з метою

формування національної системи безпеки в межах кіберпростору. Окрім того, поява нормативно-правових механізмів впливу дозволить сформувати базовий захист для зменшення кіберконфліктів та прямих політичних атак, наслідки яких відшкодовують, на теперішній час, пересічні громадяни. Для більш поглибленого вивчення атак потрібно формувати новітні методи, які допоможуть захистити інформаційні системи окремих сфер та сформуєть стабільний захист та попередять потужні агресорські напади в інформаційному просторі.

Література:

1. Tkachenko, O., & Tkachenko, K. (2018). Кіберпростір і кібербезпека: проблеми, перспективи, технології. Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері, (1), 75–86. <https://doi.org/10.31866/2617-796x.1.2018.147257>
2. Фурашев, В.М., 2012. Кіберпростір та інформаційний простір, кібербезпека та інформаційна безпека: сутність, визначення, відмінності. Інформація і право, 2(5), С. 162–175.
3. Баранов, О.А., 2014. Про тлумачення та визначення поняття «кібербезпека», Правова інформатика, 2(42), С. 54-62.
4. Дубов Д.В. Кіберпростір як новий вимір геополітичного суперництва : монографія / Д.В. Дубов. – К. : НІСД, 2014. – 328 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-120-6-14>

УКРАЇНСЬКО-УГОРСЬКІ ВІДНОСИНИ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ: СУЧАСНИЙ СТАН

Івлєва Є. С.

*студентка ІІ курсу факультету міжнародних відносин, суспільних
комунікацій та регіональних студій*

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – Лемко Ю. Р.

*асистент кафедри політології та міжнародних відносин
Інститут гуманітарних та соціальних наук Національного
університету «Львівська політехніка»*

м. Львів, Україна

Угорщина є не лише близьким сусідом України але й стратегічним партнером на міжнародній арені. Проте, попри дружні двосторонні